

Байновци!

Щѣли сте да замините още съ трима другари за мѣсто-то си. Отъ тука не е позволено да замини съ васъ нито единъ други човѣкъ, освенъ двама ви. Особенно тритѣ Тхрновчета не трѣба да заминятъ! Тѣ сж много потрѣбни за тукъ, именно за запалванъето на града ни въ времето на възстаніето. Ако искате да остане града незапаленъ въ времето на възстаніето, то земете ги, земете ако обичате и мустакатія; земете сички-тѣ работници отъ Лясковецъ, пакъ послѣ глѣдайте за да ви бжди по безопасно, и по лѣсно. На Марина (Станчевъ) не е позволено хората ни нийдѣ да проважда! Ако той не може вече да ги държи въ селото си, то нека ни ги доведе тукъ! Ние ще ги настаниме дѣто трѣба. Правете и мислете, и глѣдайтѣ вмѣсто да поправите вежди, да не изободете очи. —

Ваши Братия.

Стоянъ иоиз Харитонъ.

Чюдно ни ся види дѣто сте скжсали пжлномоціето. Значи вие не припознавате че за цѣлата компания е похарчено: най малко 63 до 70 наполеона; добрѣ, тия пари отъ дѣ трѣб-ва да ги земи Централнія Комитетъ за да може да искупи оржжіето си? На ли отъ хората, за селата на които се испра-щатъ войводитѣ? И тжй вие това не припознавате ли? Криво ли го намирате?—

Желайме да ся видимъ. Който ще заминне за Ш не-ка ни почакатъ съ тѣхъ заедно ще заминемъ за тамъ и ние.

Сжщій.

Слѣдъ това писмо, излагами и другото за което по горѣ спомѣнжхми. Ето и него:

Т. Северину, 25 Октомврий 1875.

Господине Марине!

Ида най първо да ви поздравя и ви евя какво се на-мирамъ живо здраво; това и вамъ желаемъ. Жалко ми е като